

פרשת דברים (חזון)

סדרת "דברים" היא ראשיתה של "משנה תורה", אותו ספר תורה שאופיו שונה מכל קודמיו. אלה הם דברי משה שיש בהם משום חזרה מסכמת על התורה כולה שניתנה לישראל ולמעשה כריתת הברית לקיום התורה כולה. את דבריו בחומש זה אומר משה מתוך האספקלריה האישית שלו.

"דברים" היא לעולם הפרשה שלפני תשעה באב ולכן נקראת גם 'שבת חזון' על שם הפטרתה: "חזון ישעיהו בן אמוץ" (א'), שהיא מדברי התוכחה הקשים ביותר שהוכיחו הנביאים את עם ישראל.

(מתוך ספרו של ישעיהו לייבוניץ - שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע)

ימי החול		שבת דברים	
05:7←05:2	זמן תפילין / טלית	19:18	הדלקת נרות
		19:25	מנחה א' 14:00 ב' 19:25
09:24←09:23	סוף זמן ק"ש	18:30	ערבית מוקדמת
19:32←19:37	שקיעה	06:45	שחרית א'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	08:30	שחרית ב'
19:20	מנחה וערבית	11:30	קידוש
		17:40	מנחה 13:30
20:10	ערבית	17:15	לימוד 'דור לדור'
		18:00	שיעור הרב
08:00	שחרית ב' (בצריף)	20:13	צאת השבת

אחות תורנית - דורית רידר

שבת
שלום

תפילה / חיים גורי

הבא ברכה לנערים, כי באה עת.
 ראה אותם שותקים ונכונים,
 ועיניהם דולקות.
 ראה, יורד הערב,
 רוח בצמרות, הארץ מרטט.
 קרב יהיה הלילה. והמה מעטים מאד.

ברכס, כי באה עת.
 כוכבים הצתו,
 ומחנות רבים נאספים מעבר.
 מי יראה אור-יום!
 מי נפל ומת?
 הנצחון או אם תבוסה וקבר?

ברכס, בך יוצאי למלחמה.
 בך נשקם לבל יחטיא, בך ביתם.
 בך את זה העם, את נערי וְלוֹחְמָיו,
 עד קרב יתם.

הנה יצאו שקטים וצעדס אובד
 ועלטה כבדה ולילה בהרים.
 ברכס, כי באה עת.
 הבא ברכה לנערים.

”שיר מתאים לזמננו” –

נעה על ידי אילנה ויונתן סבת

פרשת דברים

בין מעט לפני סוף פרק א' לסוף פרק ב' נואם משה בפני העם על כמה מלחמות, נעבור עליהם במהירות:

בסוף פרק א' חטא המעפילים – אחרי חטא המרגלים, עלה חלק מהעם להר עי"מ לכבוש אותו ולתקן את חוסר הביטחון של העם בה'. אבל, הם ידעו שזה דבר שה' לא רוצה- מלחמה ללא צורך. העם חייב לעשות כרצון ה' בדיוק ולהילחם רק מלחמות מאת ה'. אחרת התוצאות טראגיות: "וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדבורים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה" (שם, שם, מ"ד).

הדוגמא ההפוכה - שמירה מדויקת על ציווי ה' מתרחשת בתחילת פרק ב' כשהעם עובר ליד שעיר ומצווה לא להילחם ביושבי המקום, בני עשיו, ואף להתאמץ כדי לא להגיע אתם למלחמה- "אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם" (שם, ב', ו). השכנוע-נימוק המתלווה לציווי זה: "אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה לעשיו נתתי את הר שעיר" (שם, שם, ה). אם השטח הזה לא מיועד לכם ואין לכם כל סיבה להילחם- המלחמה אסורה ועליכם להיזהר ממנה.

ציווי דומה מתרחש גם כשהעם מגיע למואב וגם שם הנימוק הוא ששטח זה הוא ירושה לעם אחר.

המסר שעולה מפסוקים אלו הוא שצריך שהסיבות למלחמותינו ומאבקינו יהיו מוסריות ומאת ה' ובטח שלא יהיו חומריות - למען שטח ושלל. ככה גם נצליח בהן וגם תצא מהם תועלת ולא נזק לנו ולכלל העולם.

נזכור בימי מלחמה קשים אלה את המטרה שלנו במלחמה זו, נפעל למרות המחירים הקשים להגשמת מטרה זו ונצליח בכך.

אורי' דרורי'

איכה

השאלה שעולה מקריאת הפרשה היא, במה זכתה פרשה זו להיקרא לפני תשעה באב? תשובת הפרשנים היא שבפרשתנו מופיע הפסוק "אִיכָה אֲשָׂא לְבַדִּי טֶרְחָכְךָ וּמִשְׁאָכְךָ וְרִיבְךָ" והבעל קורא, קורא את הפסוק בנעימה של מגילת איכה. מדרש איכה אומר "שלשה נתנבאו בלשון איכה. משה, ישעיה וירמיה. משה אמר איכה אשא לבדי, ישעיה אמר איכה היתה לזונה, ירמיה אמר איכה ישבה בדד". על פניו מדרש זה מעורר תמיהה גדולה, שהרי מה הקשר בין משה, ישעיה וירמיה? ניתן להבין את הקשר שבין ישעיה שמדבר על הבעיה "הייתה לזונה", וירמיה שמנבא על התוצאה "ישבה בדד", אולם מה הקשר למשה רבינו?

כאשר מסתכלים על הפרשנים השונים שמדברים על הפסוק בספר דברים, הם מתארים את הקושי של משה לדון את עם ישראל בגלל שעם ישראל אוהבי מדון ודין (אולי משם כבר התחילה הנטייה של עם ישראל להרבות להם בעורכי דין). אך לא נראה שום קשר בין פסוק זה לבין נבואות החורבן של ישעיה וירמיה ובוודאי לא לתשעה באב.

לאחר שמשה מתאר לפני עם ישראל את הקשיים הרבים שעומדים לפני מי שדן את הציבור הוא מביא להם פתרון (שאותו הגה במקור יתרו) "הָבו לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנַבְנִים וַיִּדְעוּם לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם בְּרֵאשֵׁיכֶם : וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת" הפרשייה אחר כך היא תיאור חטא המרגלים, שבכייט החינם ארעה בתשעה באב.

כאשר נתבונן במינוי השופטים ובמינוי המרגלים נראה שיש חוט מקשר בין שניהם. המכנה המשותף או המילה שחוזרת על עצמה היא "שבטיכם", "שבט".

כאשר נבחרו השופטים הם נבחרו לא על פי הכישורים המוחלטים שלהם, אלא על פי הטובים ביותר בכל שבט. גם כאשר נבחרו המרגלים הם נבחרו על פי השבטים ולא על פי כישורי הריגול שלהם.

כאשר עם ישראל שמע את משה שאומר להם אני אבחר לכם שופטים מכל שבט, איש בעם ישראל לא קם ושאל, מה הקשר בין השופט לשבט? אנחנו זקוקים לשופטים טובים ולא לאנשים מתוך השבט. כאשר משה בוחר מרגלים ואיש בעם ישראל לא מוחה ושואל מה הקשר בין השבט לבין תכונות ריגול. שם נמצא שורש הבעיה.

החורבן, ה"איכה" מתחילה עוד בתקופת משה, כאשר עם ישראל חי בצורה שבטית וכל שבט דואג לאינטרס הפרטי שלו ולא לטובת הכלל הרי שדבר זה מוביל ל"איכה הייתה לזונה" ולבסוף "איכה ישה בדד". התיקון של תשעה באב הוא ט"ו באב שאז הותרו שבטים להתחתן זה עם זה, כי התיקון של תשעה באב הוא היציאה מהשבטיות.

בתקופה זו, כאשר "רועמים התותחים" יש תחושה עמוקה של אחדות בכל שדרות עם ישראל, האחדות היא התיקון הגדול של תשעה באב וחורבן הבית.

יְנִיב אַקִּיבָא

בס"ד יום חמישי לסדר 'וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב', ד' במנחם אב תשע"ד

שלומות ואור לחברי סעד השוכנים בקיבוץ ומחוצה לו,

אתמול זכיתי לחופשה קצרה ולביקור בן 24 שעות בקיבוץ. שמחתי מאוד לפגוש את המשפחות והאנשים שנשארו. צפיתי בחברים ובחברות שנושאים על גבם יום יום שעה שעה את האחריות לשלומם וביטחונם של הקיבוץ והשוהים בו. ראיתי בעיניי כיצד מנהלים חיים תחת אש פצמ"רים ורעש כבד של סוללת התותחים הממוקמת בשדות סעד ומרעימה בקולה כל כמה דקות, את חדר האוכל שירד לקומה התחתונה ומתופעל בנאמנות ע"י עובדי המטבח וחדר האוכל ואת בית הכנסת ובית המדרש שהועתקו למועדון לחבר, ולצריף של חט"ב, שם נערכות התפילות ומתקיימים השיעורים 'תמידים כסדרם'.

עוד באותו הערב חזרתי לחבריי למחלקה. בשעה 3.00 לפנות בוקר, כשאני עומד על משמרתי, נשאתי עיניי לשמים וראיתי את הרקיע שמעליי רצוף כוכבים. כמו כל הלילות שבתחילת חודש לאחר שקיעתו המוקדמת של הירח, הכוכבים מזהירים לבדם כזוהר הרקיע והלב יוצא לעשר המשפחות שאיבדו ביממה האחרונה את יקיריהם – חיילינו. אני נזכר בדרשת חז"ל שציטט רש"י על השם 'ראובן' שהעניקה לאה לבנה הבכור (רש"י בראשית כט,

(לב): ותקרא שמו ראובן - רבותינו פירשו, אמרה: ראו מה בין בני לבן חמי (=עשיו) שמכר הבכורה ליעקב, וזה (=ראובן) לא מכרה ליוסף ולא ערער עליו, ולא עוד שלא ערער עליו אלא שביקש להוציאו מן הבור.

ההשוואה בין ההתנהלות והערבות של החברה בישראל מול זו של האויב בולטת כל כך בימים אלו. בעוד האויב האכזר הורג וטובח באזרחיו, על נשיהם וטפם, כאשר הוא מעמיד אותם מול חיילי צה"ל, וחייהם של בני עמו חשובים בעיניו כקליפת השום, עם ישראל מזיל דמעה על חייו של כל חייל, לוחם ואזרח שנהרגים. הוא עוטר בחום ואהבה את הפצועים ומתפלל להחלמתם המהירה ולרפואתם השלימה.

עם כל הרגישות המוצדקת והכאב הטבעי, לא נאבד את האמונה בנכונותה ובצדקתה של הלחימה על הבית. זו מלחמה לא רק על ביתם של תושבי הדרום ואנחנו יושבי קיבוץ סעד בתוכם, אלא מלחמה על זכות קיומה של מדינת ישראל ואזרחיה ממטולה עד אילת ומהים עד הירדן. העצב על אובדן חיי חיילים ואזרחים מעצים ומדגיש את המטרה הנעלה שבשמה יצאנו למערכה הנוכחית.

מערכת יחסים זו בין חיי הפרט והכלל, היא 'מסירות נפש' במובן הפשוט ביותר והגבוה ביותר. היחיד מוסר את חייו למען הכלל לא מפני שחייו אינם חשובים ח"ו, אלא מפני שחיי הכלל תלויים לפעמים ביחידים שמשלמים בחייהם לקיומה של העם כולו.

שבתי להתבונן בכוכבים, ונזכרתי בפסוק מפרשת השבוע, פרשת דברים (דברים א, י): 'ה' אֶל-לְהִיכֶם הַרְבֵּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב'. משה רבינו מדמה את ישראל לכוכבים, בדיוק כמו דבריו של הקב"ה לאברהם בסוף מעמד העקידה, וכהבטחתו ליצחק בימי הרעב לפני המעבר לגרר. מדוע דווקא לכוכבים? אם בגלל כמותם העצומה, הרי שמספר הגרגירים שבחול הים אינו נופל מכוכבי השמים. אלא שבעוד שאת גרגיר החול קשה לבודד ולהעמיד לבדו, הכוכבים אמנם רבים אבל נפרדים הם זה מזה. הרש"ר הירש מאפיין בצורה מיוחדת את הדימוי של ישראל לכוכבים:

הנושא את עיניו אל השמים הזרועים כוכבים, יתרשם רק מהריבוי שאין לו מספר, אך לא יעלה על דעתו לספור כוכבים בודדים; וכך יתרשם גם מי שסוקר אתכם בכללותכם. אכן בתולדות האנושות לא היו הזדמנויות רבות לסקור במקום אחד אומה שלמה, ששים ריבוא גברים, כשלושה וחצי מיליון נפש. אולם נראה שיש עוד משמעות נוספת לכך שהוא ממשיל כאן את המון העם לצבא השמים. בכך הוא בא לשלול את התפיסה המוטעית, כאילו העם בכללותו נתפס רק כהמון שאין לו מספר, ובמסגרת ההמון הזה אין כל חשיבות ליחיד. אלא המוני העם דומים לכוכבי השמים: אף על פי שאין להם מספר, יש משמעות עצמאית לכל יחיד; כל אחד הוא "עולם בפני עצמו", ויש לו ערך משלו, והוא נתון להשגחתו הפרטית של ה'.

'ראו מה בין בני לבן חמי' – לכל אחד כוכב יש בשמים. כוכב המתגלה עם רדת יום.

אֶל-מֵלֵא כְחַמִּים, שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, הַמְּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה, עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם, בְּמַעְלוֹת קְדוֹשִׁים, טְהוֹרִים וְגִבּוֹרִים, פְּזֵהר הַרְקִיעַ מְזֵהִירִים, לְנִשְׁמוֹת חַיִּילֵי צָבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְלוּ בְּמַלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל...

שבת של שלום, אחדות ויחידות החזון,

הרב ארי סו

ביום ראשון – החל טפטוף החוזרים לקיבוץ, לאחר שבת בה נרשמה נוכחות מצומצמת ודלילה. במהלך היום נשמע קול שחוקם של הילדים בדרכם לאין ספור הפעלות ופעילויות בקיבוץ ומחוצה לו, שארגנו וועדות תרבות וחינוך. גם רבים מחברינו הוותיקים שנכבשו על ידי געגועיהם שבו לביתם באותו היום, והקיבוץ החל להתמלא. מאחז 'ארומה' שהוצב בסמוך לשער, התחזק והתבצר בסיועם הלוגיסטי של מוישה'ה ועוזריו וכך ארטילריית ה'אייס קפה' והמיצים נורתה לכל עבר כשהיא מתוגברת בעוגיות אלפחורס ובראונינגס.. 'ארומה' - מותג ישראלי מקורי ומצליח רשם הישג נוסף והוכיח קליעה מדויקת לא רק ל'טעם הישראלי' אלא בעיקר - ללב הישראלי! קשרי ידידות של ממש הלכו ונרקמו במהלך המבצע בין החיילים והקצינים לבין מארחיהם בקיבוץ שפתחו בפניהם את ביתם והפגינו רוחב לב. בערב זכינו למופע נדיר, אותו ארגן צפריר קום שכלל נגינה וירטואוזית בכינור ושירה מעומק הנשמה והלב אשר כבשה את כולנו. מגזרת הילדים מדווחת כתבתנו ענת קימלמן: "בנות משפחת סט (תמר, אוריה וטל) התראיינו בערוץ "מורשת" (20). שם סיפרו על חוויותיהן מהמבצע, ועל הגעגועים לאבא שבמילואים. במקביל, בקיבוץ, הועברו פעילויות לילדי א-ו על ידי משה אש ולהב תימור. להב השתעשע איתנו במשחקי תיאטרון במטרה להשתחרר וליהנות. משה אש לימד אותנו על סוגי מסכות, והביא אתנו מסיכות עץ מאפריקה, בכדי שנתרשם. הילדים הרכיבו מסכות משלהם - מסיכות מסוכרות גומי, ומסיכות אמיתיות. מסיכות הגומי לא נשארו להרבה זמן.. גם קוסם הגיע באותו היום הוא ריתק והקסים את הילדים".

נציין שבאותו היום התקבלה 'אגרת הראס"ט' החמישית, לעידוד וחיזוק ק"ק סעד, המסמנת את הספר שבדרך..

נהנינו מיום שקט יחסית של הפסקת אש הומניטארית ומתחושה שהמערכה עומדת להסתיים..

ביום שני- התהפכה הקערה על פיה ונטרפו הקלפים. מסתבר שהקשבנו למשאלות לבנו וקצת התעלמנו מהמציאות בשטח. ילדינו המשיכו ליהנות כפי שממשיכה לדווח כתבתנו הנמרצת בעיתות מלחמה ובהבזקי השלום: "כוכבי ערוץ הילדים"- דנה פרידר ויניב פולישוק (הידוע בשם 'גרי המבורגרי') הגיעו לסעד כדי לצלם משדר מיוחד עם ילדינו (א-ו). הילדים התראיינו, צחקו ונהנו... הבנים שניצחו את הבנות בתחרות 'אמת או שקר', זכו בכרטיסים לסרט "גאליס". בהמשך הפעילות הגיע ליצן לבדר ולשמח את כולם. רקדנו א-ג-דו-דו-דו ביחד.. עוד בהמשך עשינו עם הילדים סדנת שוקולד, בה הילדים למדו להכין איש העשוי כולו משוקולד וכל העולה על רוחם.."

ביום שלישי- יצאו ילדי המפ"ל (דו-ו) לשדה אליהו, לקייטנת: "צוק איתן" סבב שני.. כולנו מצפים לדיווחים. ממפקד בסיס "אצלנו בחצר" התקבל דיווח על תנועה ערה של פקודיו בני מחזור צ"א (צוק איתן - כך הם מכנים את עצמם..). המגיעים בלילות למטרת התרעננות וזוכים לבית חם, כביסה והצטיידות בימ"ח ה:טואלטיקה, היגיינה וההלבשה התחתונה שתרמו אנשים טובים. אחת מאמהות החיילים שדאגה מאד ל"חיימקה שלה", הגיעה ביום ששי האחרון לבקר את בנה מחמדה בבסיס המדובר, וגילתה כי שכנתה מילדות בלונדון-"הילפרד" היא לא אחרת מאשר שרה גולן בכבודה ובעצמה. מיד נפלו השתיים זו על צווארה של זו והעלו זכרונות ילדות. אפרים מוסיף ומדווח על תרומה חשובה של מכשירי עידן + ע"י "אלקטרו פלוס"- חנות למוצרי אלקטרוניקה הנמצאת במרכז הקניות שבצומת "סילבר". המכשירים נפרשו ברחבי הקיבוץ לטובת החיילים.

ביום רביעי- בבוקר, הוחלף שלט הברכה המקורי, ליד השער בכניסה, לקראת יום ההולדת של הקיבוץ בכרזה חדשה המברכת את חיילי צה"ל שעיצבה חנה שוהם. בערב, ארחנו את עינת יפת-בלוך אשר הציגה את סרטה

"והנה רוח גדולה באה" לציון אירועי ההתנתקות מגוש קטיף. ההרצאה שהוזמנה על ידי וועדת תרבות, זמן רב מראש, ריגשה את הנוכחים עד דמעות וקיבלה משמעות כפולה ומכופלת בעקבות האירועים.

יורט קימלמן

למי תודה למי ברכה..

אנו עדיין בעיצומו של מבצע "צוק איתן" ואני עובדת בעבודה חיונית המחייבת אותי להתייבב לעבודה בכל יום. ברצוני להודות לצוות החינוך הבלתי פורמאלי בהנהלת עידית לנדאו ולכל המדריכות המאפשרות לי לצאת לעבודה כבשגרה. זוהי תקופה לא פשוטה ולמרות זאת הן מספקות לבנותיי ולי תחושת בטחון ושגרה ככל שביכולתן.

יישר כוחן! בזכות כך אני יכולה להיות רגועה בעבודה.

תודה לצוות גיל הרך בראשותה של שושי! תודה לעובדות ב "גן גפן" שקיבלו בכל בוקר את בתי יובל בחיוך. תודה למטפלות המגיעות מחוץ לסעד וזה אינו מובן מאליו. ו..תודה אישית לרונית קסלר ולענת יפרח שנשארו למרות המצב והתמידו לעבוד בכל יום בגן.

ח'ית קאופמן

מבצא "בת מ13וה"

יום חמישי, ה' תמוז, בוקר.

הצבעים האדומים חזרו לחיינו. תפילת שחרית מסתיימת, הגברים עורכים התייעצות, ומקבלים החלטה לנסות להעביר את האירוע למקום מרוחק ושקט.

הטלפונים מתחילים לרוץ ובשעה 9:00 לערך מתקבלת החלטה. מסיבת בת- המצווה תעבור לבית-גמליאל! כמובן שהעניין היה מלווה בכאבי ראש ובטן לא מעטים אבל בע"ה ובעזרתם של משפחתנו המדהימה, של הוועד המקומי בבית-גמליאל, של צוות צח"י הנפלא שלנו ושל סתם אנשים שרצו לעזור. "המבצע" עבר בהצלחה וזכינו לחגוג עם יעל, בתנו, בשמחה גדולה ובנחת. תודה גדולה לכולכם, אשרינו שזכינו!

יהי רצון שהימים השקטים והבטוחים יחזרו למחוז חפצנו במהרה, ושלוחמינו יחזרו לביתם לשלום.

בת-עמי ודנתן אולדנברג

חזק חזק ונתחזק!

הטלפון שהגיע לפני ימים מספר היה מפתיע ומרגש. המצלצל - לקוח של הגזר שלנו בסקרנטון פנסילבניה (ארה"ב) - יהודי חם וציוני נלהב.

"אנחנו קוראים ורואים בתקשורת את כל המתפרסם על מלחמתכם הצודקת בחמאס. אנחנו יודעים היטב עד כמה אתם קרובים לעזה ועד כמה אתם חשופים לירי הרקטות הבלתי פוסק. אנחנו רוצים להרגיש שייכים ולתרום לכם משהו שיבטא את הזדהותנו העמוקה אתכם ויחד עם זאת, יתרום גם לביטחונכם האישי."

הקשר נוצר דרך בנו של האיש, בחור צעיר העובד בשיווק גזר סעד בארה"ב. ההבנה שלהם היתה שלעובדי סככת המיון אין כלל ממ"ד או מיגונית, והוא החל מיד בפעולה. אנשי הקהילה, בעזרת הפדרציה היהודית של אזור NEPA קיימו עצרת בסוף השבוע שעבר לגיוס תמיכה רוחנית וכספית למען קבוץ סעד.

מתוך דברי הריס וג'ניס קטלר — HARRIS AND JANICE CUTLER: "בבקשה למסור את ברכותינו ומילות חיזוק ותאמרו לכולם שהם אינם לבד. כולנו בני יעקב ועומדים כאחד, תמיד.

בננו ג'פרי יזם את הרעיון. ג'פרי מעורב מאד בארגוני צדקה רבים והינו גם איש עסקים מוצלח. הוא עוסק בשיווק הגזר של סעד בארה"ב. בארה"ב יבולי גזר רבים, אך דרך אהבתו של ג'ף לישראל גויסנו כולנו למאמץ לעזור לקבוץ שלכם. זו הדוגמא היפה ביותר לדעתנו לאחדות העם. אנא ספרי למשפחותיכם ולחבריכם שהתפילות והתקוות שלנו איתכם לסיום מהיר ומוצלח לרגע טרגי ומכונן זה בהיסטוריה של ישראל ושל עמנו."

מתוך דברי הבן ג'פרי קטלר GEOFFREY CUTLER: "כולנו אחד, אפילו לנוכח כל השנאה שיש בעולם. אני מסכים עם אבי אשר אמר שהקב"ה מנסה להראות לנו, דרך מנהרות החמאס, מהי נחישות אמיתית.

עלינו להיות נחושים באותה המידה לפחות, לעשות את מה שנכון, להתפלל ולהודות לה', ולהלחם בנחישות ברוע. מעניין ומרגש שפרשתנו היא פרשת "מסעי" ושיהודים בכל העולם יאמרו יחד 'חזק חזק ונתחזק!'"

"אנו מאושרים על ההזדמנות שניתנה לנו לסייע לקבוץ סעד בזמנים קשים אלה. דעו כי אנו מתפללים למענכם ותומכים בכם ב 100%. יזמתי דף פייסבוק ששמו PROTECT KIBBUTZ SAAD (להגן על קבוץ סעד) שדרכו אנו רוצים להראות שכולנו עם ישראל ללא קשר למקום מגורינו. בינתיים הצטרפו אנשים רבים לקבוצה כדי להפגין סולידריות למטרתנו."

בביצוע העברת הכספים לארץ וקיום המכרז לרכישת המיגוניות, נעזרנו רבות באנשי מועצת שדות נגב אשר פעלו במרץ יחד עם הפדרציה היהודית NEPA, ושותפות 2000 של הפדרציה היהודית של פילדלפיה, כדי להשלים את המשימה.

בזכותם היוזמה הפכה למציאות. תודתנו הגדולה ליוזמים ולמבצעים.

דני כרם/טרה פולק

דו"ח חינוך

עבר חודש מתחילת החופש, הפכנו דף מחודש יולי לחודש אוגוסט, ולא היה שום קשר בין הכתוב בדף למציאות.... אז זו התמצית של מערכת החינוך. למרות שהצוותים ישבו רבות מאוד כדי לבנות חופש נכון, מאוזן, מעניין, מתוכנן, יש משהו אחר שמתכנן אותו, ולנו לא נותר אלא ליצור יום יום תכנית חדשה. זו ההזדמנות לומר תודה גדולה מאוד לנשים טובות שעוזרות בכך מאוד, חמי, דרורית, מתוקה ועוד הורים הנענים למשימות השונות שאני מבקשת מהם לקחת על עצמם.

השבועיים האחרונים התאפיינו בכך, שכיתות א-ג נשארות רוב הימים בסעד, ומדי פעם נוסעות לנסיעות יומיות. כיתות ד-ט נוסעות גם עם לילות, והתיכון בקיטנת אי"לן.

איחדנו את הבתים של א וב-ג, בגלל מספר הילדים הקטן יחסית, שלא מצדיק להפעיל שני בתים. בשבוע שעבר היו מעט ילדים בסעד, והפעלנו את המערכת בצורה מאוד מצומצמת. השבוע שהיה, הילדים זכו לפעילות יצירה עם מיודענו משה אש, ולפעילות של דרמה עם מיודענו להב תימור. ביום שני ארחנו כאן את כוכבי ערוץ הילדים. הילדים צולמו, וכבר באותו יום ניתן היה לצפות בתכנית. היתה התרגשות גדולה והנאה גדולה. למחרת נסעו הילדים להצגה מקסימה של "ערוץ מאיר", ואחר כך לביקור בגן החיות התנ"כי. ביום רביעי התארחו אצלנו ממרכז חוסן לפעילות הפגה, וביום חמישי פעילות עם חברת "קליקט".

ילדי ד-ו, זכו בשבועיים אלו לשתי הפוגות בצפון. הראשונה היתה יומיים בקיבוץ מירב, שאירח אותם בחום ובאהבה. התחילו בנחל הקיבוצים, שיחקו עם ילדי מירב, הלכו לבריכה במעלה גלבע, וביקרו בגן גורו. למחרת יומיים אלו, נסעו למכון וינגיט, שם החיילים העבירו להם יום מקסים של פעילויות ספורט שונות ומגוונות.

בשבוע שלאחר מכן, לאחר שזכו גם הם לפגוש את משה אש ולהב תימור ולהצטלם לערוץ הילדים, קיבלו מנה נוספת של חום ואהבה, הפעם מקיבוץ שדה אליהו. שם טיילו בשמורת המגירסה, ביקרו בחיזיון האורקולי של בית שאן העתיקה, נהנו ב"בית האדום", השתכשכו בחונוזיר, וסיימו מי בסדנת יצירה ומי בסדנת תחפושות. גם יומיים אלו היו נהדרים וממלאים.

גם ילדי החטיבה, זכו למנה גדושה של חום ואהבה ממעלה גלבע. גם הם פתחו בנחל הקיבוצים, המשיכו במשחק כדורסל עם נוער מעלה גלבע, יצאו למסלול אופניים של נחל המעינות, ועוד דברים טובים ומפיגים. מכון וינגיט ארח גם אותם והיה מוצלח מאוד מאוד.

ילדי התיכון התפצלו בשבוע שעבר. חלקם עזר עם הילדים הצעירים, וחלקם היו בפולין.

קיטנת איל"ן – הקיטנה היתה אמורה להתקיים אצלנו השבוע. כשהתברר שאין שום יכולת לקיימה בסעד, קיבלנו הזמנה מקיבוצים שונים לקיימה אצלם. לאחר בדיקה, החלטנו להעבירה לקיבוץ מירב, ולצרפה לקייטנה המתקיימת אצלם. קדמו לכך פגישות והתייעצויות עם הצוות של מירב. התנהלות הקייטנה שונה מאיתנו, בעיקר בתחום הצוות הטכני, שאצלנו הוא מעורב מאד ושותף בכל, ואצלם הוא עובד במנותק מהמדריכים והחניכים. כמו כן, אצלנו הקייטנה היא 5 ימים, ובמירב הם החליטו השנה להאריכה ל8 ימים. הצוותים היו מאוד קשובים אחד לשני, ובפעולת הקייטנה מתנהלת במהלך שבוע זה בהצלחה גדולה. נוצרים חיבורים יפים בין הנוער שלנו לנוער של מירב, והעדות הגדולה ביותר להצלחה היא, שרוב מדריכינו נשארים עד סוף הקייטנה, כולל שבת.

זו ההזדמנות לומר תודה עצומה ומיוחדת לאנשי מירב, שהתגייסו לקבל אותנו אליהם, גם את הילדים הצעירים וגם את קיטנת איל"ן, למרות שבוע קשה שעברו עם נפילתו בקרב של חברים צביקה קפלן הי"ד. זה בכלל לא מובן מאליו, ואנו מעריכים זאת מאד!

כמו כן, תודה גדולה מאוד לאנשי שדה אליהו ולאנשי מעלה גלבע, שפתחו ביתם לילדינו. בהחלט מחמם ומחזק להרגיש שותפים למשפחת הקבוץ הדתי!

ומה הלאה?

נכנסנו לחודש השני של החופש, המאופיין בחודש מלא בקיטנות, מחנות, מחנונים ועוד. ביום ראשון השבוע, התלבטנו בצוות צח"י איך להתארגן לחודש זה. הוחלט, שבגלל שאין לדעת מתי תסתיים המלחמה, אנו נערכים לכך שכל התכניות מתקיימות כרגיל, והכי הרבה נבטל במידת הצורך. משמעות החלטה זו היא, שבשבוע הבא אנו מתארגנים למחנות, שאמור להתקיים למחרת תשעה באב. כמו כן, אנו מתארגנים לקיומה של קייטנת הנכדים, בשבוע שלאחר מכן. בשעת כתיבת שורות אלו, זה נשמע די הזוי לחשוב שעוד מספר ימים ילדינו יבלו בפעילות מחוץ לבית, על הדשא, אך אין לדעת. מעניין אם שבועיים אלה אכן יתקיימו לפי התכנית המקורית, או שגם בהם נאלץ לבנות תכניות חלופיות. ימים יגידו...

אני רוצה לשלוח מכאן ברכת תודה גדולה לכל החברים, ההורים, שנרתמים לעזרתנו, מי בהעברת פעילות, מי בעזרה טכנית ומי בליוויים השונים.

שנוכה להרבה שקט ובטחון וברכת חזק ואמץ לחיילינו!

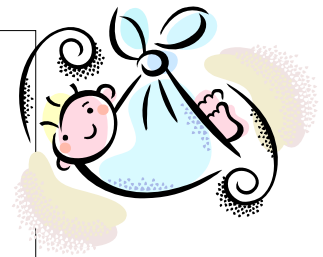
צ'דיית א'נדא'ו

ברכות א'רותי וא'חנן פינקלשטיין

א'הוא'דת הנ'ין

בן א'שא'צון וא'חיה רבקה חבר

נכד א'א'א'א' וא'סת'רק'ה חבר

א'וא'צ'דת רכב

לאחר החזרת מפתח הרכב לארון המפתחות – אנא בדקו היטב ש: הנסיעה 'נסגרה' כך שהעמודה הירוקה הופכת לאדומה. שהמפתח על המתלה הנכון ושדלת ארון המפתחות ננעלה חזרה.

נסיעה ר'א'ועה וא'ט'וחה...

מצרפת טור אישי שכתבתי בעקבות שבת בקיבוץ סעד. אהבתי מאד גם את האיור בחדר האוכל שלכם..
היו ברוכים.

איורו של הנזי-

מלחמה הלו כבר מלאן ני'חנן.

דינה אברמסון מצדיעה לאנשי הקיבוצים באזור עוטף עזה.

רק כשעברתי בשלום את המחסום הראשון שהציבה המשטרה הצבאית בדרך לקיבוץ סעד התחלתי להיזכר איך מלחמה נראית ואיך מלחמה נשמעת. "לאן אתם?" שאלה שוטרת קשוחה שסירבה לתת לנו לעבור "זהו שטח צבאי סגור" היא חרצה מולנו, ורק כשאמרתי לה שאנחנו חייבים להגיע לקיבוץ כי עוד רגע שבת ואין לנו שום מקום אחר ללכת אליו היא נעתרה ואפשרה לנו לדהור בדרכנו אל ארץ הדרום.

שבועיים תמימים צפיתי במלחמה דרך מסכים. מסך הפייסבוק, מסך הטלוויזיה מלא בפרשנים, תמונות מעזה, תמונות של חיילים גיבורים, והרבה מסרים בוואטספ של אזרחים מתגייסים למען כולם. זה קצת מוזר לראות את הכל מרחוק. אפילו שהתגוררתי בעבר באזור עוטף עזה, אפילו שהייתי כתבת חדשות בזמן מלחמת עופרת יצוקה, אפילו שחוויתי למעלה מאלפיים אזעקות. כשאתה רחוק פיזית, גם המרחק בלב גדל. עד שלא יכולתי לסבול את הריחוק והחלטתי להגיע.

את פנינו קיבלה תערובת של שקט עמוק השמור לאנשים שמתרחקים מן העיר לצד רעש בלתי נסבל של פיצוצים עזים מכיוון עזה ולחילופין מן הלוע הרועם של טנקים ישראלים פחות משעה של נסיעה מפרידה בין תל אביב לבין עוטף עזה, אבל נראה שמדובר בארץ אחרת לחלוטין. זה נכון שמדי פעם היו אזעקות עולות ויורדות, זה נכון שמדי פעם נאלצנו לתפוס מחסה במדרגות הבניין. אבל שום דבר לא הכין אותי לקולות המלחמה העזים.

מעט אזרחים מסתובבים בחוץ, חיילים גיבורים יש בכל מקום. בבריכה, בכיתות בית הספר, בסניף תנועת הנוער, בחדרי הבוגרים של הקיבוץ. הקיבוץ הפך באחת למחנה צבאי גדול מלא ברוח גבורה. לא שהיה לי מושג איפה

נישן ואיך נסתדר, אבל השמועה אמרה שקיבוצניקים זה עם שפותח את הדלת בעתות צרה, ואנשי סעד ידועים כבעלי לב חם וכבר אירחו בעבר את תושבי וחיילי גוש קטיף.

והנה בשער הישוב, כמו אברהם אבינו בפתח האוהל, ניצב כחום היום מוישלה גינזבורג ומבחין בנו. והנה הוא אץ רץ לסייע לאורחים שהגיעו מרחוק וכבר מסדר מקום לינה, וכבר אומר לאשתו "מהרי לושי ועשי עוגות" ושואל אם אנחנו רוצים משהו לשתות, ושלא נשכח לבוא לארוחת השבת. וזהו, השמש אט אט שוקעת, ברקע עזה המופגזת ואור הלך המדוווח דיווח אחרון לפני שבת מהשטח.

פחות משלושה קילומטרים בלבד מפרידים בין הקרבות בעזה, לבין קיבוץ כפר עזה וסעד ניר עם ועוד. תחת המבנה הממוגן שרים לכה דודי זה לצד זה חיילים בסדיר, במילואים, והקיבוצניקים שעדיין אחרי שבעים שנה ממשיכים להיות החלוצים האמיתיים של מדינת ישראל. ופתאום כל מילה מקבלת משמעות 'התנערי מעפר קומי' והאוויר מלא באווירת חג של אנשים שאוהבים את עמם ואת אדמתם.

לפני השבת עוד הספקתי לכתוב בפייסבוק שלי כמה שמלחמה זה רע ולהדביק תמונות של ילדים פצועים מעזה, ופתאום אני מבינה שהמלחמה יכולה להיות גם משהו טוב של עקירת הרוע מהשורש. שאמנם יש לה מחיר ומחיר כבד אך היא גם מבררת ומבדילה בין כוחות האור לכוחות החושך. כי זו אינה מלחמה פיזית אלא מלחמה רוחנית. ורק עכשיו כשהשכלנו להבין שהמלחמה האמתית היא לא בין טכנולוגיה צבאית למול אמצעי לחימה של כוחות גרילה. אלא זוהי מלחמה על ערכים וזכות הקיום. הבנתי פתאום שניצחנו.

כי החקלאי שממשיך לטעת את הגזר בקיבוץ סעד, והרפתן שממשיך תחת האש לחלוב את הפרה, והאלפים שמסתערים על המחסום בכניסה כי הם רוצים לחלק אוכל לחיילים והמיליון שנושאים כל העת תפילה. הם המנצחים האמיתיים. במלחמה הזו כבר מזמן ניצחנו, ניצחון רוח העם.

הכותבת התגוררה במשך עשר שנים באזור עוטף עזה, ושימשה במשך שנתיים ככתבת ערוץ אחד באזור שדרות.

פני'י האור לפסגת האמת..

232 – "כביש המנהרות" .. עוטף עזה – "עמק חפר" .. צוק איתן - מבצע- 1+1..

הפואי..

מי ייתן והלוואי - כשיגידו שריון ויתכוונו - לצב, כשיגידו גיזרה ויחשבו על -דיאטה, כשיגידו מבצע וירוצו - לסופר, כשיגידו כדור וייקחו - אקמול, כשידברו על פצצות יחשבו על - בלונדיניות, כשרצועה תהיה רק של - כלב, כשפרופסור רולידר יהיה היחיד שידבר על "גבולות". כשחטיבה תהיה רק המעבר בין - יסודי לתיכון, כשדובדבן יהיה רק - פרי טעים.

כשניתה תהיה רק - בבית ספר, מחלקה רק - ביולדות, וגזוד רק - בצופים. כשקסדה תהיה רק - לרוכבי אופניים, כששיגור יתחלף - בשיגרה, שכיפה תהיה רק - מבד, ושצבע אדום יהיה רק עוד - טוש בקלמר. מלחמה - יהיה רק עוד משחק קלפים...

ושרק יהיה שקט לכל התושבים. **אמן!!**

בע"ה

אוגוסט 2014

הדף החודשי גליון מס 439 ר"ח מנחם- אב תשע"ד

בימים כתיקונם בחודש יולי הלוהט מה שהיה מטריד את הרפתנים והבהמות כאחד, זה החום הלחות ואיך להוריד את עומס החום מהפרות. אולם השתא הוטרדה עבודת הרפתנים ע"י קולות המלחמה ורעמי התותחים. אזעקות "צבע אדום" ונפילות רבות בשטחי המחנה ובקרבת הרפת חייבו את החולבים למשנה זהירות כי הרי לא נעים להשתטח על הזבל בזמן אזעקה, אך אלו הם חיינו בזמן מבצע "צוק איתן". למרות הכל נמשכת העבודה כמעט כסדרה, כי הרי לחלוב את הפרות 3 פעמים ביום צריך ולהגמיע את העגלות אין ברירה, והמזריע והרופא הגיעו באופן סדיר. ככלל, בכל הרפתות באיזור, גם בקיבוצים סמוכי הגדר נשאר הרפתנים לשאת בעול ולהפעיל את הרפתות למרות הפצמ"רים, ולא פשוט לחלוב עם שכפ"צ וקסדה. במהלך המבצע רכשנו כמות נכבדה של שקי חול גדולים ופיזרנו אותם במספר מוקדים ברחבי הרפת על-מנת שמי שמסתובב יהיה יכול למצוא מחסה בעת "צבע אדום". ככלל, כל נותני השירותים בכל עוטף עזה ממשיכים לשמור על שגרה, ממיכלית החלב דרך כל הרופאים, המזריעים ואנשי השרות של הסלף ומכון החליבה אשר נכונים לקריאה בכל שעה משעות היממה. יבורכו שטראוס, תנובה, טרה וצח"מ אפיקים אשר המתיקו את אנשינו עם מיטה המוצרים והמתקים.

וכעת לזוטות. ההמלטות הרבות בחודשים אפריל-מאי הביאו לידי כך ששיאי החלב של הפרות יהיו כעת, דווקא בחודשי הקיץ הלוהטים. אנו נמצאים לקראת סוף חודש יולי והממוצע עומד על 45 ק"ג לפרה נחלבת. בחודש יוני שיווקנו למחלבת תנובה 398 אלף ליטר ועוד 4500 נלקחו ע"י המחלבה המקומית, כך שהייצור חצה את רף ה-400,000 ליטר. את השיא של יוני נשבור לפי הצפי בחודש יולי ונשווק מעל 405,000 ליטר וזאת למרות הקיץ החם. מי היה מאמין שבסוף חודש יולי נהיה עם 30 פרות מעל 60 ק"ג חלב ליום וקרוב 95 פרות אשר נותנות מעל 50 ק"ג ליום. תוסיפו את תנובת המבכירות שעומדות מעל 40 ליטר ממוצע וכך מייצרים חלב רב בחודשי הקיץ שבהם התמורה על כל ליטר חריג שמשווק גבוהה יותר. אחוז השומן הנמוך מאוד שירד עם החלפת המנה לאחר הפסח כנראה בגלל תאית נמוכה במזונות הגסים חייב אותנו למצוא פתרון לבעיה לאחר כמה נסיונות של החלפת מנות נראה כי מצאנו את הנוסחה הנכונה והוא עלה לרמה סבירה.

"מחיר המטרה" עלה ב-14 אגורות ברבעון השלישי וזאת כדי לפצות על מחירם הגבוה מאוד של המזונות הגסים אשר עלה בעשרות אחוזים בעקבות הבצורת. בינתיים מחיר הגרעינים והכוספאות "צנח" בעשרות אחוזים בתוך כחודש דבר שבהחלט יעזור בשיפור הרווחיות אחרי השחיקה הגדולה ברבעון השני.

בתחום ההתעברות, התוצאה של חמשת החודשים הראשונים של השנה מראה על התעברות מרשימה בהחלט, בעגלות מעל 60% וגם במבכירות עם אחוז התעברות של כ-60% וגם הבוגרות לא מפגרות הרבה מאחור עם 46%. בעגלות גם הגענו לנתון של 0% בדיקות הריון שליליות מה שאומר שהתצפית בעין ובעיקר העזרה של מערכת זיהוי הדרישות בהחלט עושה את העבודה.

מחיר העגלים ממשיך לצנוח עקב היבוא הפרוע של היבואנים ולעת עתה לא נראה שעקרת הבית זוכה בירידת המחיר כך שרוב רובו של הכסף נשאר אצל היבואנים עצמם.

לא כל רפתן יזכה לראות דבר כזה בעבודתו. במה דברים אמורים? העגלה ינושה (6200) המליטה עגלה (6504) שהיא לא פחות מדור שישי ליוקל (4560) זקנת העדר. בהחלט נדיר מאוד לראות דברים כאלה. ובדרך אגב, העגלה נקרה "יצוקאיתן" על שם המבצע.

לכל חיילי צה"ל וכוחות הביטחון תיצלחנה ידיכם בכל אשר תעשו ותחזרו בריאים ושלמים אמן!!!

מזל טוב להדסה ולחנן זולן

להולדת הנ"ן-י'צחק

בן אטובה ולאשה בן שלום

נכד אתמי ולירמיהו בן שלום

מזל טוב לצרבה ולאשה בן צמי

להולדת הנכדה

בת אצנבל ולארנון ח'בי

איצחק דן

מזל טוב ליום הולדתך ה-80

שתזכה להרבה-בריאות אושר ונחת!

